

РЕШЕНИЕ

№ 1161

гр. София, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежана Бакалова

Членове: Цветомира П. Кордоловска
Дачева
Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Нина Ш. Въонг Методиева
като разгледа докладваното от Цветомира П. Кордоловска Дачева Въззивно гражданско дело № 20231000500756 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258-273 от ГПК.

С решение № 145 от 18.12.2022 г. по т.д. № 82/2022 г. Софийски окръжен съд, 5-ти състав е **осъдил** на основание чл.432 от Кодекса за застраховането, във връзка с чл.45 ал.1 ЗЗД и по чл.497 КЗ, ответникът **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС” АД, ЕИК 121130788**, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" № 67А, **да заплати** на **Л. С. И., ЕГН *******, действащ чрез своята майка и законен представител С. И. А., с ЕГН ***** , с адрес: с. ***, община ***, област ***, сумата от **20 000 лева** (двадесет хиляди лева), съставляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки, страдания, настъпили вследствие на ПТП, настъпило на 02.10.2021 г. и наличие на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по полица № BG/22/121001753762, ведно със законната лихва върху сумата от 19.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

С решението си Софийски окръжен съд е **отхвърлил** като неоснователен иска за разликата над 20 000 лв. до пълния предявен размер от 30 000 лв. и за остатъка до пълния период на иска за лихви.

При този изход на делото с решението си първостепенният със е осъдил

на основание чл.78 ал.1 ГПК и и чл.38 ал.1 т.2 Закона за адвокатурата **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788**, да заплати на **адв. М. И. Д.** от САК сумата от 2033,33лв. (две хиляди и тридесет и три лева и тридесет и три стотинки), представляваща адвокатско възнаграждение, както и на основание чл.78 ал.3 ГПК - ищецът **Л. С. И., ЕГН *******, действащ чрез майка си и законен представител **С. И. А., с ЕГН *******, да заплати на **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС“ АД** сумата от 566,67лв. (петстотин шестдесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки), представляващо адвокатско възнаграждение и разноски.

Недоволен от така постановеното решение е останал ответникът **„Застрахователна компания Лев Инс“ АД**, който в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК чрез пълномощника си го обжалва в ЧАСТТА, с която искът с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ е уважен, като ответникът е осъден да заплати на **Л. С. И., ЕГН *******, действащ чрез майка си **С. И. А.**, сумата от **20 000 лева** (двадесет хиляди лева), съставляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди –вследствие на ПТП, възникнало на 02.10.2021 г., ведно със законната лихва считано от 19.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата. В жалбата се излагат подробни съображения, че обезщетението е завишено в нарушение на принципа за справедливост и нормата на чл.52 от ЗЗД, не е приложен правилно при определяне на обезщетението един от основните критерии – социално икономическа обстановка в страната, не е отчетен факта, че травмите от инцидента са отминали за седмица, цитира се съдебна практика. Искането към въззивната инстанция е да намали присъденото обезщетение. Претендира адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК ищецът **Л. С. И., ЕГН *******, действащ чрез своята майка и законен представител **С. И. А.** оспорва въззивната жалба по съображения, подробно изложени в депозирания писмен отговор. Претендира разноски по чл.38, ал.2 от ЗАдв.вр.чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства по делото във връзка с инвокираните от страните доводи и възражения в пределите на правомощията си по чл. 269 от ГПК, намери следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 от КЗ от **Л. С. И., ЕГН *******, действащ чрез майка си и законен представител **С. И. А.**, срещу **„Застрахователна компания Лев Инс“ АД** за осъждането на застрахователя да заплати сума в размер на 30 000,00 лева, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди в резултат на ПТП, ведно със законната лихва, считано от 19.01.2022 г. до окончателното изплащане, както и направените разноски за производството, включително адвокатско възнаграждение.

Съгласно чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му само в обжалваната част, а по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Както вече Върховният касационен съд многократно се е произнасял (решение № 176 от

08.06.2011 г. по гр. д. № 1281/2010 г. III г.о.; № 95 от 16.03.2011 г. по гр. д. № 331/10 г. на IV г.о.; № 764 от 19.01.2011 г. по гр. д. № 1645/09 г. на IV г.о.; № 702 от 5.01.2011 г. по гр. д. № 1036/09 г. на IV г.о.; № 643 от 12.10.2010 г. по гр. д. № 1246/09 г. на IV г.о) въззивният съд се произнася по правилността на фактическите и правни констатации само въз основа на въведените във въззивната жалба оплаквания; проверява законосъобразността само на посочените процесуални действия и обосноваването само на посочените фактически констатации на първоинстанционния съд; относно правилността на първоинстанционното решение той е обвързан от посочените в жалбата пороци, а надхвърлянето на правомощията по чл. 269 от ГПК е основание за касиране на въззивното решение.

В случая, постановеното решение в обжалваната му част е издадено от надлежен съдебен състав на Софийски градски съд, в рамките на предоставената му от закона правораздавателна власт и компетентност, поради което същото е **валидно**. Предвид изискванията на процесуалния закон за служебната проверка на постановеното решение в обжалваната му част, съдът счита, че не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила във връзка със съществуване и упражняване правото на иск, поради което първоинстанционното съдебно решение в обжалваната част е **допустимо**.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 15/02.10.2021 г., включително заключенията на съдебно-автотехническа експертиза, СМЕ, Апелативен съд-София, приема за установена следната фактическа обстановка, а именно, че на 02.10.2021 г., около 12,20 часа в с. Лесново, община Елин – Пелин, област Софийска, в северозападния край на стопанския двор на бившето ТКЗС на селото, по условно обозначена като улица Първа, в посока от входа на двора, намиращ се на източната му страна към западния му край, със скорост 45 км/ч се е движил лек автомобил марка „Джип“, модел „Гранд Чероки“ с рег. № ***, управляван от О. Т. Л., който се приближавал към „Т“ образно несигнализирано кръстовище, образувано с условно наречената в тази експертиза улица Втора, намираща се вдясно по посоката на движение на джипа. Платното за движение по улица Първа било с асфалтово покритие, без наличие на хоризонтална маркировка и вертикална сигнализация, сухо, ясно време, нормална видимост. От дясната страна на тази улица се намирала плътна ограда от ламарина, която ограничавала видимостта на водачът на джипа, към траекторията по улица Втора. Придвижвайки се по гореописания начин, когато предната част на автомобила се е намирала на разстояние 16,8 метра преди мястото на удара, от улица Втора в кръстовището е навлязъл велосипед, управляван от Л. С. И. – на 9 години. *Водачът на джипа е възприел навлизането на велосипеда в кръстовището и е задействал спирачната система на автомобила, но независимо от това е настъпил удар между челната централна част на лекия автомобил и лавата странична част на предното колело на велосипеда.* Следствие на удара, велосипедистът е изведен от равновесие и същият е паднал в посока напред и в ляво на**

автомобила, а предното колело на велосипеда е отделено от рамката му и се е установило в мястото, където е описано в протокола за оглед на местопроизшествие. **Причината за настъпване на ПТП, видно от приетата и неоспорена от страните САТЕ, която съдът възприема като пълна, изчерпателна, ясна и компетентно изготвена, се дължи на субективните действия на водача на лек автомобил „Джип Гранд Чероки“ с рег. номер ***** - О. Т. Л., който в зоната на ПТП се е движил с скорост, която не му е позволила да спре, при възникване на опасност за движението - приближаването на дете, карачо велосипед, към момента на възникване на видимост към детето. Водачът на лекия автомобил О. Т. Л. би имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако в зоната на ПТП се е движил със скорост от 29 км/час или по-ниска. Към момента на ПТП, пътни знаци в зоната не е имало.**

Въз основа на изводите на вещото лице по обсъдената авто-техническа експертиза настоящият въззивен състав възприема извода на първостепенния съд за липса на съпричиняване от страна на ищеца. На основание гореизложеното и предвид факта, че ударът за водача на процесното МПС е бил предотвратим, въззивният съд приема, че виновен изцяло за ПТП е водачът на автомобила, поради което възражението за съпричиняване се явява неоснователно.

По делото не е спорно, че увреждащият л.а. „Гранд Чероки“ с рег. № *** е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника – видно и от застрахователна полица № BG/22/121001753762 с период на действие от 24.06.2021г. до 23.06.2022 г. съгласно констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 15/02.10.2021г. и направена справка на електронната страница на Гаранционен фонд. Ищецът Л. С. И., малолетен, действащ чрез майка си и законен представител С. И. А. е предявил застрахователна претенция на 19.01.2022 г. С писмо от 31.01.2022 г. ответникът „Лев Инс“ АД е отказал плащане.**

В резултат на настъпилото ПТП от изслушаната **съдебно-медицинска експертиза** се установява, че пострадалият Л. С. И. е получил следните травматични увреждания: мекотъканни увреждания изразяващи се в охлузвания в областта на лицето; Хематом съчетан с травматичен оток, локализиран в областта на лявото око; Контузия на корема и дясното бедро. По повод травмата е приложена медикаментозна терапия, вливания на водносолиевы разтвори и кръвоспиращи. В първите десетина дни след травмата пострадалият е изпитвал болки и страдания, по-силни в началото, с намаляващ интензитет до изчезването им към края на посочения период. **Налице са мекотъканни увреждания, които отзвучават без да останат трайни или постоянни последици за здравето и жи.та на пострадалия, в рамките на 7-10 дни.** При подобни увреждания с мекотъканен характер не се наблюдават остатъчни последици. По повод пътнотранспортното произшествие и получените наранявания пострадалият е бил хоспитализиран, при което му е издадена история на заболяването с № 27244 от МБАЛ „Пирогов“- София. Видът и характерът на травматичните увреждания дават основание да се заключи, че **към момента пострадалият е напълно**

ВЪЗСТАНОВЕН.

По делото са събрани и **гласни доказателства** чрез разпита свидетеля М. В. О., от които се установява, че пострадалото дете първо е видяно от един от работниците, свидетел на ПТП, който повикал родителите му, които също били в стопанския двор, където работили, бащата на детето повикал линейка. Всички присъстващи били притеснени – главата на детето била ожулена, окото посинено и подуто, залепено, от дясната страна имало много кръв. Когато дошла линейката заедно с детето се качил бащата. Свидетелката разказва, че в болницата детето стояло 10-15 дни. Когато си дошло в къщи го гледала майка му, на която тя помагала да дават лекарства-обезболяващи и други, детето било на памперси, неспокойно, рядко излизало, след инцидента отсъствало от училище, станало страхли., неспокойно.

При тези данни вида и характера на претърпените от пострадалото лице болки и страдания: **не са взети предвид видът на травмите – леки, повърхностни, мекотъканни, без фрактури, техният сравнително малък брой, продължителността на оздравителния процес от десетина дни и последвалото пълно възстановяване на здравето, при липса на остатъчни последици, ниският интензитет на търпените болки и възрастта на пострадалия – на 9 години, която също предполага пълно отзвучаване на травмите. Съдът безкритично е възпроизвел свидетелските показания, към които се е отнесъл повърхностно и така не е съобразил, че същите не кореспондират с останалия събран доказателствен материал по делото и особено – със заключенията на авто-техническата и медицинската експертизи. По този начин съдът е приложил абстрактно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, определяйки обезщетение, несъответстващо на действително претърпените вреди. Както е посочено в т. II на ППВС № 4/1968 г., обаче, справедлИ.стта по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е винаги детерминирана от конкретните факти и обстоятелства, които в своята съвкупност и взаимовръзка, разкрити чрез оценка на посочените по-горе критерии, определят справедливия паричен еквивалент на конкретно понесените от увредения морални болки и страдания. Задълбоченото изследване на общите и специфичните за всеки отделен спор правнорелевантни факти, които формират съдържанието на понятието "справедлИ.ст", е гаранция за постигане на целта на чл. 52 ЗЗД - справедлИ. възмездяване на произлезлите от деликта неимуществени вреди, като се държи сметка и за динамично променящата се икономическа конюнктура. Имайки предвид изложеното и съобразявайки се с посочената задължителна съдебна практика, която настоящият състав напълно споделя, съдът намери, че в случая **справедлИ. се явява обезщетение в размер на 10 000 лв., които максимално ще репарират последиците от процесното ПТП, съобразно въведения от законодателя критерий за справедлИ.ст, намиращ приложение и в хипотезата на чл. 432, ал. 1 от КЗ.****

До посочения паричен еквивалент на претърпените болки и страдания искът при квалификацията на чл. 432, ал. 1 от КЗ е основателен и следва да бъде уважен, а за разликата до размера от 20 000 лв. отхвърлен като неоснователен. За разликата над присъдените 20 000 лв. до общо

претендираните с исковата молба 30 000 лв. решението като необжалвано е влязло в сила.

В упражнението на правомощията си по чл. 271 от ГПК въззивната инстанция е длъжна да отмени обжалваното решение в ЧАСТТА, в която искът по чл.432 от КЗ е уважен за разликата над 10 000 лв. до 20 000 лв. и вместо това да отхвърли иска в тази му част.

Решението в ЧАСТТА, в която искът е уважен за сумата от 10 000 лв., следва да бъде **потвърдено**.

С оглед изхода на делото на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв на пълномощника на въззиваемия ищец следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 1016.17 лв., като същевременно на основание чл.78, ал.3 от ГПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски пред въззивната инстанция в размер на 283.34 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 145 от 18.12.2022 г. по т.д. № 82/2022 г. Софийски окръжен съд, 5-ти състав, В ЧАСТТА, в която на основание чл.432 от Кодекса за застраховането във връзка с чл.45, ал.1 от ЗЗД ответната **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС” АД** е осъдена да заплати на **Л. С. И., ЕГН *******, действащ чрез своята майка и законен представител **С. И. А.**, сумата от **10 000 лева** (десет хиляди лева), съставляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди – болки, страдания, настъпили вследствие на ПТП, настъпило на 02.10.2021 г. по вина на застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ водач на л.а. рег. № ***** по полица № BG/22/121001753762, ведно със законната лихва върху сумата от 19.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, и **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА** :

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Л. С. И. с ЕГН-*******, действащ чрез своята майка и законен представител **С. И. А., с ЕГН-*******, с адрес: с. ***, община ***, област ***, срещу **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС” АД, с ЕИК-121130788**, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" № 67А, иск с правно основание чл.432, ал. 1 от Кодекса за застраховането, във връзка с чл.45 ал.1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 10 000 лв. (десет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, болки и страдания, получени при ПТП, настъпило на 02.10.2021 г. по вина на застрахования при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ водач на л.а. рег. № ***** по полица № BG/22/121001753762, ведно със законната лихва върху сумата от 19.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 145 от 18.12.2022 г. по т.д. № 82/2022 г.

Софийски окръжен съд, 5-ти състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС” АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" № 67А, **да заплати** на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ал.1 т.2 Закона за адвокатурата на **адв. М. И. Д.** от САК сумата от 1016,17 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Л. С. И., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител С. И. А., с ЕГН ***** , с адрес: с. ***, община ***, област ***, да заплати на **ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „ЛЕВ ИНС” АД, с ЕИК-121130788**, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул."Симеоновско шосе" № 67А, на основание чл.78, ал.3 от ГПК **сумата 283.34 лв., представляваща** адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му до страните чрез връчване на препис от същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____